KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 956/97

af 29. maj 1997

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 for så vidt angår særlige foranstaltninger for forarbejdede asparges

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager (1), særlig artikel 10, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 10 i forordning (EF) nr. 2201/96 er der fastsat en ordning for særlige foranstaltninger for produkter af lokal eller regional betydning, der er udsat for stærk international konkurrence; hvide asparges til forarbejdning opfylder disse kriterier; for asparges til forarbejdning er det desuden fastsat i ovennævnte artikels stk. 3, at der ydes en fast hektarstøtte for at lette gennemførelsen af særlige foranstaltninger; det er derfor nødvendigt at fastsætte gennemførelsesbestemmelser for disse foranstaltninger;

for effektivitetens skyld bør der iværksættes foranstaltninger til forbedring af sektorens konkurrencedygtighed i form af programmer, der vil blive foreslået og iværksat af repræsentative sammenslutninger, der omfatter producentorganisationer og sammenslutninger af forarbejdningsvirksomheder, og betingelserne for deres repræsentativitet bør fastsættes såvel på grundlag af deres produktionsområde som EF-produktionen;

i betragtning af sektorens behov bør der fastsættes to særskilte satser for EF-finansiering efter arten af den finansierede foranstaltning samt to lofter for EF-finansiering afhængigt af graden af sammenslutningernes repræsentativitet; for at lette de interesserede sammenslutningers beregning af dette loft bør det fastsættes, at loftet beregnes på grundlag af værdien af de repræsentative sammenslutningers produktion i treårsperioden 1994-1996;

de oplysninger og forpligtelser, der skal indføjes i programmerne for særlige foranstaltninger, samt de foranstaltninger, der skal udelukkes, medlemsstaternes godkendelsesfrist samt proceduren for eventuel ændring af programmerne bør fastlægges for at sikre en korrekt forvaltning;

der bør iværksættes en ordning med engangsforskud ledsaget af en passende sikkerhedsstillelse og en ordning med halvårlige udbetalinger, der er begrænset til 85 % af medfinansieringen, og det bør fastsættes, at sikkerheden frigives på tidspunktet for udbetalingen af restbeløbet af medfinansieringen; sammenslutningernes aktiviteter bør følges ved udarbejdelse af periodiske rapporter;

der bør indføres strenge kontrolprocedurer og afskrækkende sanktioner for at forhindre overtrædelser i betragtning af det store ansvar, der overdrages til de repræsentative sammenslutninger;

for at rette ydelsen af den hektarstøtte mod de arealer, der for tiden er udsat for stærk international konkurrence, bør den faste hektarstøtte begrænses til de arealer, der er udlagt med hvide asparges til forarbejdning, som blev tilplantet senest i 1996, som har et minimumsudbytte, og som er omfattet af en kontrakt med en forarbejdningsvirksomhed;

da støtten ydes i tre år, bør der fastsættes en ordning med indgivelse af en enkelt støtteansøgning, der for de følgende år bekræftes ved dyrkningserklæringer; for at overholde begrænsningen til 9 000 ha af det areal, som støtten udbetales for, bør der indføres en ordning for indberetning til Kommissionen af de arealer, som der anmodes om støtte for, og for det tilfælde at dette maksimumsareal overskrides, bør der fastsættes en koefficient for nedsættelse af det areal, som der kan ydes støtte for;

for at systemet med fast støtte kan virke effektivt, bør der fastlægges kontrolprocedurer, der også omfatter forarbejdningsvirksomheden, og afskrækkende sanktioner for at forhindre overtrædelser;

Forvaltningskomitéen for Forarbejdede Frugter og Grøntsager har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

(1) EFT nr. L 297 af 21. 11. 1996, s. 29.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Programmer for særlige foranstaltninger

Artikel 1

I denne forordning forstås ved:

a) »repræsentativ sammenslutning«: enhver sammenslutning, uanset retlig status, som:

— er en sammenslutning dels af producentorganisationer som omhandlet i artikel 11 og 13 i Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 [1] og/eller sammenslutninger af producentorganisationer som omhandlet i artikel 16, stk. 3, i samme forordning og/eller foreløbigt anerkendte producentsammenslutninger som omhandlet i artikel 14 i samme forordning, dels af sammenslutninger af forarbejdningsvirksomheder, der er anerkendt af medlemsstaten

— repræsenterer mindst en tredjedel af den produktion af hvide asparges, der er bestemt til forarbejdning og forarbejdes i et produktionsområde, og mindst 15 % af EF-produktionen

b) »programmer for særlige foranstaltninger«: programmer af en varighed på fire til seks år, som repræsentative sammenslutninger inden den 30. juni 1998 skal forelægge som særlige foranstaltninger efter artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2201/96

c) »værdien af den afsatte produktion«: den gennemsnitlige årlige værdi af de hvide asparges, som i årene 1994, 1995 og 1996 er leveret til forarbejdning af de producenter, som er medlemmer af de producentorganisationer, der indgår i en repræsentativ sammenslutning.

Artikel 2

De programmer for særlige foranstaltninger, der gennemføres i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2201/96 og nærværende forordning, finansieres af Fællesskabet med indtil 60 % af de faktisk afholdte udgifter under programmet, for så vidt angår de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, andet afsnit, litra a), b) og d), i forordning (EF) nr. 2201/96, og med indtil 40 % for de foranstaltninger, der er omhandlet i litra c) og e) i nævnte bestemmelse.

Den samlede finansiering for hele programmets anvendelsesperiode må ikke overstige 25 % af værdien af den afsatte produktion. Denne procentsats forhøjes til 35 %, når der er tale om en repræsentativ sammenslutning, som repræsenterer over 50 % af EF-produktionen.

Artikel 3

1. Programmet for særlige foranstaltninger skal navnlig omfatte en eller flere af de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 10, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 2201/96. Det skal omfatte elementer, som ved afslutningen af anvendelsesperioden vil sikre en forbedring af produktets konkurrenceevne.

2. Programmet for særlige foranstaltninger skal mindst indeholde følgende oplysninger:

a) navn og adresse på de organisationer, der er sammensluttede i forbindelse med programmets gennemførelse; bevis for sammenslutningens repræsentativitet på grundlag af artikel 1, litra a), og et tilsagn om at ville meddele enhver ændring, der har indflydelse på repræsentativiteten; den seneste aktivitetsrapport for de sammensluttede organisationer og i givet fald sammenslutningens vedtægter og/eller forretningsorden; udpegning af den person, der er ansvarlig for forelæggelsen og gennemførelsen af programmet

b) programmets varighed

c) beskrivelse af udgangssituationen bl.a. med hensyn til produktion, forarbejdning og materiel

d) de mål, der er opstillet for programmet, under hensyn til produktions- og afsætningsmulighederne; angivelse af de mængder, der vil være omfattet af programmet

e) de foranstaltninger, der skal gennemføres, og de midler, der skal anvendes for at nå målene

f) de finansielle aspekter: værdien af den afsatte produktion og det forventede beløb for Fællesskabets finansielle deltagelse; budget og tidsplan for foranstaltningernes gennemførelse.

3. Programmet for særlige foranstaltninger må ikke omfatte:

a) administrative udgifter og forvaltningsudgifter, bortset fra udgifter i forbindelse med programmets gennemførelse

b) råvarer produceret uden for Fællesskabet eller færdigvarer, som ikke henhører under aktivitetsområdet for deltagerne i den repræsentative sammenslutning

c) indkomst- eller pristillæg

d) foranstaltninger, der kan skabe konkurrencefordrejende vilkår inden for andre erhvervsaktiviteter, der udøves af de organisationer, der er sammensluttede i den repræsentative sammenslutning; foranstaltninger, som direkte eller indirekte er til fordel for andre erhvervsaktiviteter, der udøves af nævnte organisationer, finansieres i forhold til deres anvendelse inden for aspargessektoren.

[1] EFT nr. L 297 af 21. 11. 1996, s. 1.

4. Programmet for særlige foranstaltninger tages kun i betragtning, hvis det ledsages af:

a) et skriftligt tilsagn fra den repræsentative sammenslutning om at ville overholde bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2201/96 og i nærværende forordning og om, at der ikke hverken direkte eller indirekte modtages dobbelt støtte fra Fællesskabet eller fra national side for de foranstaltninger, der ydes fællesskabsstøtte til i henhold til nærværende forordning.

b) et bevis for, at der ved et pengeinstitut i den medlemsstat, hvor den repræsentative sammenslutning har sit hjemsted, er åbnet en konto, som udelukkende skal benyttes til transaktioner i forbindelse med gennemførelsen af programmet for særlige foranstaltninger.

Artikel 4

1. De nationale myndigheder træffer afgørelse om det forelagte program for særlige foranstaltninger senest tre måneder efter forelæggelsen af det fuldstændige dossier.

2. De nationale myndigheder sikrer sig:

a) på enhver hensigtsmæssig måde, herunder ved kontrol på stedet, at de i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), c) og f), afgivne oplysninger er nøjagtige

b) at programmets mål stemmer overens med artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2201/96

c) at programmet hænger sammen økonomisk og har den fornødne tekniske kvalitet, samt at overslagene og finansieringsplanen samt tidsplanen for gennemførelsen er holdbare.

3. De nationale myndigheder skal alt efter tilfældet:

a) godkende programmet, hvis det opfylder betingelserne i artikel 10 i forordning (EF) nr. 2201/96 og i nærværende kapitel

b) kræve ændringer af programmet; et program kan først godkendes, når de krævede ændringer er indarbejdet

c) afvise programmet.

Myndighederne underretter den pågældende repræsentative sammenslutning om deres afgørelse. De fremsender et sammendrag af de godkendte programmer til Kommissionen.

Artikel 5

1. De i det godkendte program anførte udgifter for særlige foranstaltninger kan fraviges med indtil 20 % for hver foranstaltning, for så vidt det samlede udgiftsbeløb ikke overskrides; hvis afvigelserne alt i alt overstiger 5 % af de forventede udgifter til programmet, er en videreførelse af programmet betinget af, at der i overensstemmelse med stk. 2 indgives en anmodning om ændring af programmet.

2. De repræsentative sammenslutninger kan anmode om ændringer af programmer for særlige foranstaltninger en gang om året, senest to måneder inden årsdagen for programmets godkendelse.

En ændring kan omfatte en forlængelse af programmets varighed med et år.

Ændringsanmodninger skal vedlægges fuldstændig dokumentation.

Myndighederne træffer inden for en frist på to måneder afgørelse om enhver anmodning om programændringer, efter at de har undersøgt den forelagte dokumentation og vurderet anmodningen på grundlag af kriterierne i artikel 4, stk. 2.

Artikel 6

1. Fra datoen for godkendelsen af programmet for særlige foranstaltninger kan den repræsentative sammenslutning indgive en enkelt forskudsansøgning.

Forskuddet kan højst svare til 30 % af det forventede beløb for Fællesskabets finansielle deltagelse.

Udbetaling af forskud er betinget af, at der stilles en sikkerhed svarende til 110 % af det pågældende forskud.

2. Sikkerheden stilles på de betingelser, der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 [1]. Den frigives på tidspunktet for udbetalingen af det i artikel 7, stk. 2, omhandlede restbeløb.

Det primære krav, jf. nævnte forordnings artikel 20, er, at de foranstaltninger, der er anført i programmet for særlige foranstaltninger, gennemføres under iagttagelse af de forpligtelser, der er nævnt i artikel 3, stk. 4, litra a), i nærværende forordning.

Hvis det primære krav ikke overholdes, eller hvis forpligtelserne i artikel 3, stk. 4, litra a), misligholdes i alvorlig grad, inddrages sikkerheden, uden at dette berører vedtagelsen af andre sanktioner i henhold til artikel 25 i forordning (EF) nr. 2201/96.

Artikel 7

1. Fællesskabets finansielle deltagelse i programmet udgøres af halvårlige betalinger og et restbeløb.

De halvårlige betalinger foretages på grundlag af en anmodning ledsaget af dokumentation for de faktisk afholdte udgifter og en interimsrapport om, hvorledes programmets gennemførelse er forløbet. Disse betalinger

[1] EFT nr. L 205 af 3. 8. 1985, s. 5.

kan ikke overstige 85 % af det forventede beløb for Fællesskabets finansielle deltagelse, således som dette følger af programmet under hensyntagen til de i artikel 2 omhandlede begrænsninger. Den første anmodning om halvårlig betaling indgives seks måneder efter programmets godkendelse.

2. Betalingsanmodningen vedrørende restbeløbet skal indgives til de nationale myndigheder inden udgangen af den fjerde måned efter afslutningen af programmet for særlige foranstaltninger. Anmodningen skal vedlægges dokumentation for:

a) de faktisk afholdte udgifter under programmet samt bevis for betalingen af det eget bidrag og for finansieringskilden

b) de gennemførte aktiviteter under programmet i form af en endelig rapport ledsaget af en evalueringsrapport, der i givet fald kan udarbejdes med bistand fra et specialiseret bureau; ved evalueringen skal det kontrolleres, om de med programmet tilsigtede mål er blevet opnået, ligesom evalueringsrapporten i givet fald skal indeholde forslag til nye foranstaltninger eller nye retningslinjer.

3. De nationale myndigheder foretager de i stk. 1 og 2 omhandlede betalinger senest 30 dage efter modtagelsen af en anmodning som omhandlet i stk. 1, andet afsnit, eller af en anmodning om restbeløbet som omhandlet i stk. 2. Betalingerne kan dog udskydes, såfremt der er behov for yderligere kontrol.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne kontrollerer de organisationer, der er sammensluttede i de repræsentative sammenslutninger, for at fastslå, om betingelserne for betalingen af Fællesskabets finansielle bidrag er opfyldt.

2. Kontrollen skal hvert år omfatte en væsentlig andel af betalingsanmodningerne. Denne andel skal mindst omfatte 10 % af de repræsentative sammenslutninger og 30 % af den samlede fællesskabsstøtte.

Viser kontrollen, at der er forekommet betydelige uregelmæssigheder i en region eller en del af en region, foretager myndighederne supplerende kontrol det pågældende år, ligesom de for det følgende år øger den procentuelle andel af anmodningerne, som skal kontrolleres, for den pågældende region eller del af en region.

3. De repræsentative sammenslutninger, der skal kontrolleres, fastlægges af de nationale myndigheder på grundlag af en risikoanalyse, der tager hensyn til:

a) størrelsen af Fællesskabets finansielle bidrag

b) udviklingen i programmerne i forhold til det foregående år

c) de forhold, der er konstateret under kontrollen de foregående år

d) andre parametre, som fastlægges af medlemsstaterne.

Artikel 9

1. Støttemodtageren skal tilbagebetale det dobbelte af de beløb, der uretmæssigt er blevet udbetalt, forhøjet med en rente, som beregnes for den periode, der er forløbet mellem udbetalingen og modtagerens tilbagebetaling, hvis den i henhold til artikel 8 foretagne kontrol viser:

a) at de faktiske udgifter har været mindre end de beløb, der anført i anmodningen om restbeløbet

b) at den repræsentative sammenslutning ikke har betalt sit eget bidrag

c) at programmet for særlige foranstaltninger er blevet iværksat på en måde, der ikke opfylder de betingelser, på hvilke den pågældende medlemsstat har godkendt programmet, uden at dette berører anvendelsen af artikel 5.

Rentesatsen er den, som Det Europæiske Monetære Institut anvender for sine transaktioner i ECU, og som offentliggøres i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende;* rentesatsen er den, som gælder på datoen for den uretmæssige udbetaling, forhøjet med tre procentpoint.

2. Hvis forskellen mellem den faktisk udbetalte støtte og den retmæssige støtte udgør mere end 20 % af den retmæssige støtte, skal modtageren tilbagebetale hele den udbetalte fællesskabsstøtte, forhøjet med den i stk. 1 omhandlede rente.

3. Tilbagebetalingsbeløb og renter indbetales til det udbetalende organ som fratrækker beløbene i de udgifter, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget.

4. Hvis en repræsentativ sammenslutning forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed afgiver urigtige erklæringer, udelukkes den pågældende sammenslutning fra at modtage fællesskabsstøtten.

5. Anvendelse af stk. 1-4 berører ikke vedtagelsen af andre sanktioner i henhold til artikel 25 i forordning (EF) nr. 2201/96.

KAPITEL II

Fast støtte

Artikel 10

Den faste støtte, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2201/96, ydes i årene 1997, 1998 og 1999 for ethvert areal, der er udlagt med hvide asparges til forarbejdning til produkter henhørende under KN-kode ex 2005 60 00, på betingelse af:

a) at tilplantning er foretaget senest i 1996 eller, hvis der er tale om nyplantninger, at disse erstatter beplantninger, som i de seneste tre år har eksisteret på samme bedrift

b) at det giver et udbytte på mindst 2 500 kg/ha undtagen arealer, der er under første års dyrkning

c) at det er omfattet af en leveringskontrakt med en forarbejdningsvirksomhed, som mindst vedrører de i litra d) omhandlede mængder, dækker den ovenfor omhandlede treårige periode og indeholder en forpligtelse for forarbejdningsvirksomheden til at underkaste sig den kontrol, der er nødvendig i forbindelse med den faste støtte

d) at mindst 90 % af den producerede mængde hvide asparges leveres til forarbejdningsvirksomheden og forarbejdes.

Artikel 11

1. Producenten indgiver senest den 31. juli 1997 en enkelt ansøgning om fast støtte for den treårige periode til den myndighed, der er udpeget af den medlemsstat, på hvis område arealerne er beliggende.

Ansøgningen skal mindst indeholde følgende:

a) angivelse af de arealer, med matrikelbetegnelse, for hvilke der ansøges om fast støtte

b) angivelse af de høstede mængder i 1997

c) beviser for opfyldelsen af de i artikel 10 anførte betingelser.

2. For 1998 og 1999 indgives der senest den 31. juli en dyrkningserklæring ved hvilken de i stk. 1, andet afsnit, nævnte oplysninger ajourføres.

Artikel 12

Medlemsstaterne meddeler senest den 15. september 1997 Kommissionen det areal, for hvilket der er ansøgt om fast støtte.

Kommissionen underretter medlemsstaterne om de samlede arealer, som støtteansøgningerne omfatter i Fællesskabet, og i tilfælde af en overskridelse af det maksimale areal, der er anført i artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2201/96, fastsætter den en nedsættelseskoefficient for de arealer, for hvilke der ydes støtte under de enkelte ansøgninger, således at det samlede støtteberettigede areal begrænses til det ovenfor omhandlede maksimale areal.

For 1997 udbetaler medlemsstaten støtten senest en måned efter datoen for underretningen eller i givet fald datoen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af den i stk. 2 omhandlede koefficient. Betalingerne for 1998 og 1999 foretages inden den 30. september.

Artikel 13

Medlemsstaternes kontrol skal omfatte en væsentlig andel af de indgivne støtteansøgninger henholdsvis dyrkningserklæringer, idet denne andel fastlægges under hensyntagen til bedrifternes gennemsnitlige areal, de dyrkede arealer med hvide asparges bestemt til forarbejdning samt deres geografiske fordeling.

Andelen skal omfatte mindst 10 % af støtteansøgningerne henholdsvis dyrkningserklæringerne og mindst 30 % af den samlede faste støtte. Disse procentsatser forhøjes til henholdsvis 15 % og 40 % fra det indeværende år, hvis der konstateres et betydeligt antal uregelmæssigheder.

Når en støtteansøgning eller en dyrkningserklæring er udvalgt til kontrol, skal kontrollen ud over en grundig dokumentkontrol omfatte en kontrol på landbrugsbedriften herunder i givet fald en opmåling af de pågældende arealer, og en kontrol på forarbejdningsvirksomheden, navnlig vedrørende dennes lagerregnskab.

Råder en landbrugsbedrift over arealer, der er udlagt med asparges til friskvaremarkedet, træffer medlemsstaten passende foranstaltninger for at sikre overholdelsen af artikel 10, litra d).

Artikel 14

1. Støttemodtageren skal tilbagebetale det dobbelte af de beløb, der uretmæssigt er blevet udbetalt, forhøjet med en rente, som beregnes for den periode, der er forløbet fra udbetalingen til modtagerens tilbagebetaling, hvis den i henhold til artikel 13 foretagne kontrol viser, at der har været tale om svigagtig adfærd i forbindelse med støtteansøgningen henholdsvis dyrkningserklæringen eller den ledsagende dokumentation. Den producent og den forarbejdningsvirksomhed, der har været impliceret, udelukkes fra enhver form for fællesskabsfinansiering i henhold til artikel 10 i forordning (EF) nr. 2201/96.

Rentesatsen er den, som Det Europæiske Monetære Institut anvender for sine transaktioner i ecu, og som offentliggøres i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende;* rentesatsen er den, som gælder på datoen for den uretmæssige udbetaling, forhøjet med tre procentpoint.

2. Hvis forskellen mellem den faktisk udbetalte faste støtte og den retmæssige støtte udgør mere end 20 % af den retmæssige faste støtte skal modtageren tilbagebetale hele den udbetalte faste støtte, forhøjet med den i stk. 1 omhandlede rente.

3. Tilbagebetalingsbeløb og renter indbetales til det udbetalende organ, som fratrækker beløbene i de udgifter, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget.

4. Anvendelse af stk. 1, 2 og 3 berører ikke vedtagelsen af andre sanktioner i henhold til artikel 25 i forordning (EF) nr. 2201/96.

KAPITEL III

Afsluttende bestemmelse

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen